

วิธีการนำเสนอหัวข้อ

หัวข้อจะเป็นส่วนที่ขบถกว่า ขาวมีประเด็นสำคัญอะไรบ้าง และเป็นส่วนที่
ดึงดูดความสนใจของผู้รับสารได้เป็นอันดับแรก ผู้นำเสนอหัวข้อจึงเป็นเสมือนผู้คัดกรอง
เลือกสรรหรือจัดเนาะขาวสารให้ผู้รับสารเป็นแหล่งแรก สำหรับบทนี้จะกล่าวถึงผู้ทำหน้าที่
นำเสนอหัวข้อ ซึ่งจะมีวิธีการคัดเลือกขาว มีวิธีการนำขาวมานำเสนอเป็นหัวข้อ และ
การพาคหัวข้อโดยเรียงลำดับตามความสำคัญของขาวดังต่อไปนี้

1. ผู้ทำหน้าที่นำเสนอหัวข้อ

จากการศึกษาพบว่า ขาวที่มาจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน หรือขาวที่ผู้สื่อข่าว
ได้จากการทำขาว จะถูกส่งเข้าไปในกองบรรณาธิการ และเมื่อได้รับการตกแต่งเรียบร้อย
แล้ว (Rewrite) บรรณาธิการจะทำหน้าที่เลือกสรรขาวนั้น ๆ เพื่อนำลงพิมพ์หรือนำ
ออกอากาศ และในท้ายที่สุดจะสร้างความสำคัญให้ขาวนั้น ๆ มีความหมายมากกว่าขาวอื่น
ด้วยการนำมาเป็นหัวข้อ

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่จะเป็นบรรณาธิการ (หนังสือพิมพ์เรียกว่า
หัวหน้าขาวหน้า 1 วิทย์โทรทัศน์เรียกว่า บรรณาธิการขาวประจำวัน) จะต้องแต่งงาน
ผู้สื่อข่าวมาก่อนเป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุ 30 ปี
ขึ้นไป สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ อาจจะเป็นสาขาวิทยาศาสตร์โดยตรง
หรือสาขาใดก็ได้ ทั้งนี้การมีประสบการณ์ทางคางงานขาวเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด สำหรับการ
การเข้ามาสู่ตำแหน่งนี้ ดังที่ Baskette and others (1982)

กล่าวว่า "คุณลักษณะของการเป็นบรรณาธิการนั้น เกิดขึ้นเองโดยการหยั่งรู้ (Intuition) ไม่มีหลักสูตรเล่าเรียนในสถาบันโดยเฉพาะ ไม่มีหลักเกณฑ์ของศาสตร์ หรือสัจยาก็คือ งานบรรณาธิการเป็นงานศิลปะอันเกิดจากการรอบรู้ ซึ่งได้พัฒนาเป็นประสบการณ์ ความสามารถเฉพาะตัว" ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชงชัย ๒ นคร หัวหน้าข่าวของ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ที่กล่าวว่า

การที่จะมาวินิจฉัยตรงจุดนี้ ต้องสร้างสมประสบการณ์และมีฆวนการที่จะคัดเลือก อะไรทำอะไรค่อนข้างมากพอสมควร จริง ๆ แล้วถ้าพูดถึงระบบงานของไทยรัฐ การจะมานั่งทำงานตรงนี้คือเป้าหมายของนักข่าวทุกคน การปฏิบัติงานข่าวโดย เนื้อแท้แล้วอยู่ที่จุดนี้

บรรณาธิการข่าวประจำวันสลับเปลี่ยนกันทำหน้าที่ เมื่อพิจารณาจากนโยบาย การนำเสนอข่าวของสื่อแต่ละสื่อ ซึ่งกระทำสลับเนื่องกันเป็นเวลานานจนกลายเป็นเอกลักษณ์ ของสื่อ นั้น ๆ ดังนั้น ไม่ว่าผู้พักข่าวจะเปลี่ยนไปที่คนก็ตาม ทางก็ยึดแนวทางเดียวกัน โดยปริยาย ดังที่ ชงชัย ๒ นคร (สัมภาษณ์) กล่าวว่า

นโยบายไม่กำหนดแต่ทำงานกันมานาน ยอมรับว่าหนังสือพิมพ์เป็นอย่างไรก็ยอมรับ สมองได้เป็นนามธรรมที่อยู่แล้ว บก.ท่านอื่นก็คล้าย ๆ กัน มีส่วนต่างกันบ้าง แต่แนวทางคล้ายคลึงกัน หลักใหญ่คล้ายกันแต่ปลีกย่อยแล้วแต่สไตล์ของแต่ละคน สัมภาษณ์ท่านใดก็คงได้คำตอบคล้าย ๆ กัน ของไทยรัฐมี 4 คน ไล่แก่คุณ อุโฆษ คุณสุชิน คุณณรงค์ และผมผมสลับเปลี่ยนกันเข้าเวรแต่ละวัน ช่วงเวลาอยู่ระหว่าง 6 โมงเช้า ถึงตี 2 ส่วนวันอื่น ๆ ที่เหลือมาทำงานโดยช่วยประสานงาน เรื่องข่าวและทำหน้าที่อื่นที่รับผิดชอบ แต่ไม่ต้องเข้าเวรหมุนเวียนกันไปทุก ๆ 4 วัน เหตุที่ต้องรับผิดชอบคนเดียว เนื่องจากไทยรัฐพิมพ์วันละ 5 กรอบ ส่งไปทุกภาค

การอยู่เวรคนเดียวรับผิดชอบจะได้ต่อเนื่องกันทุกกรอบ เราบัญญัติประจำวันนี้
จะมีชาวไทเนเข้ามาลงเหมาะสมกับหน้าไทเน แจกจ่ายงานคัดเลือกชาวไปลงตามกรอบ
(Edition)

สำหรับงานนำเสนองานของชาววิทย์ นอกจากชาวที่มาจากราชสำนักสำคัญแล้ว
ชาวนายกรัฐมนตรี รวมทั้งเลือกประเด็นชาวอินโชนนาสนใจโดยใช้นโยบาย
ของรัฐเป็นหลัก บก. ชาวหรือผู้ชายที่เขาเวรจะทำหน้าที่ให้หัวหน้าซึ่งแต่ละคน
จะมีสไคล์ บก. บางคนชอบสั้น บางคนก็ลักษณะเขียนชวยยาวเพราะเสียคยา
วาประเด็นนั้น ๆ น่าสนใจ น่าจะนำมาเสนอไว้ด้วย ถ้าขึ้นหัวชวยยาวมาก
เนื้อชวยจะพอกก็กับเวลา บก. ภาคกลางวันอยู่เวรช่วง 3 ทุ่มถึง 5 โมงเย็น
บก. ภาคค่ำอยู่เวรช่วงทุ่มครึ่งถึง 2 โมงเช้า (จางงค์ ศรีนัยพิทักษ์,
สัมภาษณ์)

ส่วนงานนำเสนองานของโทรทัศน์ บรรณาธิการชาวประจำวันหมื่นเวียน
ทำหน้าที่ "ก่อนเมก.เวรประจำวันละ 2 คน 6 ทุ่มถึงเที่ยงวัน เที่ยงถึง 6 ทุ่ม
รับผิดชอบไปเลย" (วันชัย ทรัพย์สุทธิ, สัมภาษณ์) "ทุกอย่างทำตามแนวนโยบายที่วางไว้
ถ้าคนที่จะมาแทนก็คงเป็นลักษณะนี้ คือถ้าชาวอาสาสมัครออกมาแนวเร่งรัดตำรวจเป็นการ
สกัดเตือนประชาชนให้มีส่วนร่วมป้องกันตัวเองด้วย" (สุทธิ จงเจียมจิตต์, สัมภาษณ์)
การนำเสนองานจึงเป็นไปโนแนวเดียวกันส่วน "พาคัลยาวแล้วแต่สไคล์ของแต่ละคน
แตกต่างกัน บางทีก็คุยกันถายาวก็พักบ้าง" (สุวิษ วัชรเสวี, สัมภาษณ์)

2. ลักษณะชาวที่นำเสนอเป็นหัวข้อ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า จากการพิจารณาลักษณะโครงสร้างข่าวของสื่อมวลชนจะพบว่า สื่อแต่ละประเภทประกอบด้วยรูปแบบและเนื้อหาข่าว ซึ่งได้กำหนดไว้แน่นอนดังต่อไปนี้

โครงสร้างหัวข้อหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์

จากการศึกษาของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 155 ฉบับ ปรากฏว่า หัวข้อประกอบด้วยพาดหัวข่าวใหญ่ 8 ชิ้นข่าว ได้แก่ พาดหัวยักษ์ พาดหัวรองลงมา 4 ชิ้น และพาดหัวเล็ก 3 ชิ้น

พาดหัวรองเป็นข่าวชุดที่สอง ที่มีตัวอักษรเล็กกว่าพาดหัวใหญ่ ทำหน้าที่ขยายข้อความในพาดหัวข่าวใหญ่ (พาดหัวใหญ่อาจมีหรือไม่มีพาดหัวรองก็ได้)

ส่วนเนื้อหาข่าว จะเป็นข่าวประเภทที่ประชาชนสนใจ เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวแปลกประหลาด ข่าวสะเทือนอารมณ์ ขวาลัทธิพิศมิตี ข่าวเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น ส่วนข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ เป็นข่าวสำคัญ "เป็นเรื่องของบ้านเมืองเป็นเรื่องใหญ่ เช่น ข่าวประชาธิปไตย ในแง่การถึงจุดความสนใจของการขายจะมีคุณค่าน้อยเรากำหนดถึงการขาย อะไรบ้างก็เลือกให้เหมาะสม" (ธงชัย ๗ นคร, สัมภาษณ์)

โครงสร้างหัวข้อของวิทยุ

กรมประชาสัมพันธ์จัดเรียงลำดับข่าวไว้เป็นเกณฑ์เบื้องต้นสำหรับผู้รับผิดชอบในการจัดทำข่าว เริ่มจากข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ข่าวพยากรณ์อากาศ จนกระทั่งข่าวกีฬา โดยจัดเรียงลำดับตามความสำคัญของข่าว การจัดลักษณะนี้เป็นการจัดในลักษณะการกำหนดวาระของสารไว้แน่นอนตายตัว (Fixed Agenda Setting)

กล่าวคือการพิจารณาว่าชาวใดสำคัญกว่า จากองค์ประกอบของชาวหากชาวนั้นมีเหตุการณ์ที่สำคัญเท่าเทียมกัน ก็จะพิจารณาจากความสำคัญของบุคคลในชาติ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว บรรณาธิการมักจะจัดข่าวตามลำดับความเด่นของบุคคล ดังแนวทางต่อไปนี้

(สมสุข หินวิมาน, 2534 : 82)

อันดับ	1	ชาวในราชสำนัก
"	2	ชาวนายกรัฐมนตรี
"	3	ชารวงนายกรัฐมนตรี
"	4	ชาวยุโรปต่าง ๆ (ลำดับข่าวขึ้นอยู่กับความสำคัญของประเด็นข่าว)
"	5	ชาวยุโรปประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีช่วย
"	6	ชาวผู้นำเหล่าทัพ
"	7	ชาวโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
"	8	ชาวพรรคฝ่ายค้าน
"	9	ชาวสวนราชการ ทั้งปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดี ลดหลั่นกันลงไปตามตำแหน่ง
"	10	ชาวภาคเอกชน และประชาชน (ประกอบเสียง)

จากการศึกษาวิทยาระบายเสียงแห่งประเทศไทยเป็นเวลา 31 วัน พบว่า บรรณาธิการจะขึ้นหัวข้อข่าวจากข่าวสำคัญ ประมาณวันละ 6 ข่าว สำหรับข่าวที่ต้องขึ้นหัวข้อข่าวเสมอถ้ามีชาวนั้น และขึ้นเป็นลำดับแรก ได้แก่ ชาวในราชสำนัก ส่วนชาวนายกรัฐมนตรี ถ้ามีข่าวก็นำขึ้นหัวข้อข่าวแต่ไม่บังคับว่าต้องขึ้นเสมอไป นอกจากนั้น อาจนำข่าวใดมาขึ้นหัวข้อข่าวก็ได้ สำหรับข่าวต่างประเทศ ชาวกีฬา และข่าวรายงานอากาศ มักจะนำมาเป็นหัวข้อข่าว หัวข้อข่าวที่คัดเลือกประมาณ 6 ข่าว จากเนื้อหาข่าวละเอียดของข่าวประมาณ 10 ข่าว เมื่อคัดเลือกมาแล้วจะเรียงตามลำดับความสำคัญของข่าว เช่น เกม ปราโมทย์ รัฐวิจิ (สัมภาษณ์) กล่าววว่า "ในการคัดเลือกข่าว 10 ข่าว อาจเลือกขึ้นหัวข้อข่าว โดยมีเกณฑ์ดังนี้"

1. ชาวในราชสำนัก ถ้ามีชาวทองนำเสนอ และทงขึ้นหัวชาวทุกครั้ง
ที่มีชาว
2. ขานายกรัฐมนตรี รัฐบาล เกี่ยวกับชาวความเคลื่อนไหว
3. ชาวสำคัญ ไค้แก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บุคคลสำคัญ วี ไอ พี เวลาสำคัญ
ชาวพิเศษชาวเดี่ยวไปสัมภาษณ์ (exclusive) ตัวอย่างเช่น ไปหาประเด็นเรื่อง
การปรับอัตราดอกเบี้ยแล้วใครจะมา นักข่าวไค้มาคนเดี่ยว เคนก็จะขึ้นเป็นหัวข้อชาว "

โครงสร้างหัวข่าวของโทรทัศน์

จากการศึกษาข่าวของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 7 เป็นเวลา 31 วันพบว่า ชาวภาคค่ำของโทรทัศน์ จะเริ่มเสนอหัวข่าวหรือโปรโมทข่าว เวลา 19.30 น. วันละประมาณไม่เกิน 3 ข่าว โดยเลือกมาจากข่าวเด่นในรอบวัน ซึ่งนำเสนอออกจากหัวข้อข่าว ข่าวเด่นเป็นข่าวที่คัดเลือกมาจากข่าวแขนงต่าง ๆ ซึ่งนำเสนอในช่วงเวลาข่าวหลัก 20.00 น.

รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาข่าวโทรทัศน์ มีตามลำดับดังนี้ คือ 19.30 น. เริ่มหัวข่าว ข่าวเด่นในรอบวัน ขวารายงานอากาศ จดหมายเหตุกรุงศรี 20.00 น. เริ่มข่าวในราชสำนัก ขวาราชการ-ทหาร ข่าวหัวไป ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวธุรกิจ คนไทยวันนี้ ข่าวต่างประเทศ และข่าวกีฬา

หัวข่าวทั้งหมดที่นำเสนอ ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตามเนื้อหาข่าว อาจนำข่าวไค้ขึ้นก่อนก็ได้ และไม่กำหนดว่าต้องเป็นข่าวประเภทใด ตามปกติมักจะเป็นข่าวการเมือง-การทหาร โดยให้ความสำคัญกับบุคคลผู้ให้ข่าว ยิ่งเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งระดับสูง จะยิ่งได้รับการนำเสนอเป็นหัวข่าว สุวิธ รัตเสวี (สัมภาษณ์) กล่าวว่า "เราส่งทีมข่าวไปทำข่าวตามกำหนดการ หรือ พิธีการ อาจไค้ข่าวเด่นมาพาดหัว

สมมุติว่า มีงานเปิดโครงการ เพื่อจัดงานนั้นรัฐมนตรีไปเป็นประธาน แต่ช่วงเวลานั้น มีข่าวที่น่าสนใจ" เช่น เรื่องภาษีที่หอการค้าไม่เห็นด้วย "เราดูว่ารัฐมนตรีคลังไปงานนี้ เราจะไปสัมภาษณ์ อาจตอบมาเพียงสั้น ๆ แต่บางครั้งก็มีความหมายเพราะฉะนั้น บุคคลสำคัญ ทหาร นาย.ทบ. เราไม่ควรจะพลาดข่าว ถึงแม้จะไปเป็นการส่วนตัวก็ตาม" นอกจากนั้นข่าวทั่วไปที่ผู้คนสนใจ เช่น ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวอาชญากรรม ก็สามารถขึ้นข่าวได้ บางวันถ้าไม่มีข่าวการเมืองเด่น ข่าวประเภทหลังนี้อาจได้รับการไปรโมททั้ง 3 ข่าว ดังตัวอย่าง

จับ 2 ใน 6 โจนปล้นรถทัวร์

ตำรวจปะทะแก๊งค์โจรเรียกกลุ่มครองที่ปัตตานี

แผนคืนไหวอย่างรุนแรงในอินเดียน คนตายรวมร้อย

(20 ตุลาคม 2534)

จะเห็นได้ว่าหัวข้อข่าวของสื่อทั้ง 3 ประเภท กำหนดโครงสร้างไว้ดังนี้ หัวข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐภาคหัว 8 หัวข่าว และจะมีหากหัวรองหรือไม่นั้นไม่สำคัญ ส่วนเนื้อหาข่าวมักจะเป็นข่าวประเภทข่าวเบา (Soft News) หรือข่าวที่มีผลกระทบต่อนานาชาติ สำหรับหัวข้อข่าวของวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จะมีหัวข้อข่าวประมาณ 6 หัวข่าว และจัดหัวข้อตามลำดับความเด่นของบุคคล เนื้อหาข่าวมักเป็นประเภทข่าวด่วน (Hard News) หรือข่าวที่ไม่มีผลกระทบในพื้นที่ทันที แต่อาจเกิดในระยะยาว ส่วนข่าวเบาจะไม่นำเสนอ ส่วนหัวข้อข่าวของไทยโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 7 อยู่ในลักษณะของการผสมผสานกันระหว่างหัวข้อข่าวของวิทยุ กับหัวข้อข่าวของหนังสือพิมพ์

3. วิธีการคัดเลือกเข้ามาเป็นหัวหน้า

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการของทั้ง 3 สื่อ พอสรุปได้ว่า ชาวที่ถูกส่งมา
ยังกองบรรณาธิการนั้นมีที่มาดังนี้

ก. ชาวจากวุฒิสภา หรือที่มงานชาวที่เสาะหาข่าวมาเอง หรือได้รับ
มอบหมายจากบรรณาธิการให้ไปทำข่าว

ข. ชาวส่ง ซึ่งเรียกว่าชาวฝากหรือชาวแจก เป็นชาวที่ส่งมาจาก
หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ชาวที่ถูกส่งมาจากประชาชน ชาวซื้อจากสำนักข่าว

ที่มาของข่าวหรือแหล่งข่าวนั้น ปฏิมา คันทิกมน์ (สัมภาษณ์) ให้ความละเอียดว่า

แหล่งข่าวที่มีมาจากกำหนดการที่เขาส่งมาให้ทุกวัน การทำข่าวก็จะเจาะเข้าไป
หาคนที่เกี่ยวข้องกับกำหนดการที่ส่งมา ซึ่งผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จากการถาม
ชาวสื่อมวลชนอื่น ๆ จะเกิดความคิด เช่น จังหวะเกี่ยวกับวัฒนธรรม จะมี
ประกวดกระทง ก็โยงเข้ามาทำไมไม่พูดถึงสิ่งแวดลอมการใจใหม่ จากการ
ศึกษาคู่มือใหญ่ในแวดวงต่าง ๆ ของ 7 ปล่อยให้ บก.ข่าวไปเป็นอนุกรรมการ
ต่าง ๆ ใ้พบปะบุคคลทั้งภาครัฐและเอกชน จากผู้บริหารของสถานีเป็นผู้แนะนำ
แหล่งข่าวให้ จากการวิสาสะกับพวก บก.ข่าวในกลุ่มของเราภายใน แมว่า
จะดูแลเรื่องสังคม แต่บางครั้งสายการเมือง ก็อาจนำความคิดที่ ๆ มาให้
และจากวุฒิสภาของเราเอง บก.ค่อนข้างตื่นเพราะทำงานในสถานี ส่วน
วุฒิสภาเราจะลึกอยู่ในที่เขาระบายอยู่เขาจะถามเรื่องนั้นอยู่ เช่น จะมึงงาน
กระบี่เบิกฟ้าอันดามัน เขารูจักกลุ่มพัฒนาอุตสาหกรรมเขารูจักคนนั้น ๆ จะใช้
เป็นเรื่องราวเชื่อมโยงไปยังข่าวอื่น กลายเป็นทำเรื่องสิ่งแวดลอมของกระบี่

ชาวที่ได้จากแหล่งชวคังกลาแล้ว บรรณาธิการชาวจะมีวิธีการคัดเลือกต่างกันไปในแต่ละสื่อคังนี้

3.1 การคัดเลือกหัวข้อข่าวของหนังสือพิมพ์

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าข่าวหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐพบว่า การคัดเลือกข่าวเพื่อนำเป็นหัวข้อข่าวนั้น หัวหน้าข่าวหน้า 1 ซึ่งเป็นผู้พาดหัวข่าว จะคัดเลือกข่าวจากข่าวยุติธรรมโดยตรง และจากข่าวเด่นของแผนกต่าง ๆ ซึ่งได้คัดเลือกไว้สำหรับลงพิมพ์ในหน้าอื่น ๆ ของชัย ม นคร กล่าวถึงภารกิจนี้ว่า

สั่งการให้ตามข่าว สั่งพิมพ์ข่าวตายหอกข่าว ข่าวนี้อันสมบูรณ์ ข่าวนี้อันจะล้มละลายใครเพิ่มเติม ข่าวนี้อันเขียนให้ยาวให้สั้น แล้วก็วินิจฉัยไปตามสายงาน มีผู้เรียบเรียงเป็นคำประสานงาน มีหัวหน้าแผนกข่าวต่าง ๆ เช่น ข่าวกองเมือง ข่าวภูมิภาค ข่าวเศรษฐกิจ ฯลฯ นักข่าวแต่ละแผนกแต่ละสายก็จะรายงานไปที่นั่น บางทีอาจวินิจฉัยว่า ลงหน้าเศรษฐกิจตัวอย่าง เช่น วันนี้ข่าวเศรษฐกิจมาตอนเที่ยง มีข่าวนิรโทษกรรมทางภาษีก็พิจารณาว่า ประชาชนควรจะรับรู้ บางทีอาจวินิจฉัยว่า เอาไปลงหน้าเศรษฐกิจก็ได้ แต่ก่อนข่าวก่อนสำคัญก็เอาลงมาลงได้ คือแต่ละแผนกเขามีหน้าลงเอง แต่ก่อนที่แต่ละแผนกจะนำลงข่าวของเขา หน้าหน้า 1 จะเลือกข่าวเด่น ๆ มา โดยเขามาสรุปให้ฟัง

ในกระบวนการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ แม้ว่าหัวหน้าข่าวแต่ละแผนกจะคัดเลือกข่าวด้วยดุลยพินิจของตนเองก็ตาม แต่ในกองบรรณาธิการนั้นมีการจัดประชุมโต๊ะข่าวเป็นประจำทุกวัน โดยมีบรรณาธิการพิมพ์ โฆษณา เป็นผู้นำในการประชุม แต่ในทางปฏิบัติแล้ว หัวหน้าข่าวหน้า 1 เป็นผู้ดูแลหรือควบคุมทิศทางในการ

เสนอข่าวครั้งที่ ๖ ซึ่ง ๗ นคร ให้สัมภาษณ์ว่า

จัดประชุมชาวทุกวัน ในเวลา 11.00 น. ทั้งนี้เพื่อเสนอข้อมูลเบื้องต้น
รับทราบปัญหา และแสดงความคิดเห็น โดยประชุมหัวหน้าชาวแขนงต่าง ๆ
เรียกว่า "ประชุมชาวประจำวัน" มี บก. คือ คุณไพฑูริย์ สุนทร คุณแล้วไป
คุณแล้วความเรียบร้อย ไปขึ้นศาล ฯลฯ จึงมีภารกิจมากมาย ไม่น่าจะ
จำใจ พอให้เห็นนโยบายแล้วก็ทำกันไป นาน ๆ ก็จะมีประชุมปรึกษาหารือ
กัน แต่ชาวประจำวันเราคงประชุมทุกวันว่า วันนี้จะต้องมีความเคลื่อนไหว
อย่างไร ชาวประเทไทประเค้นไทจะคงคาม ชาวไทจะเล่นชาวไทย

จากการสังเกตของผู้อยู่พบว่า เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ พิมพ์วันละ
5 กรอบ (edition) ส่งไปจำหน่ายตามภูมิภาค หัวหน้าชาวจะคัดเลือกข่าวตาม
รสนิยมของผู้อ่านแต่ละท้องถิ่น ควบคู่กันที่ส่งไปจำหน่ายยังภาคกลางและภาคตะวันออก
จึงเน้นหนักข่าวการเมืองมากกว่าชาวอื่น ส่วนกรอบที่ส่งจำหน่ายภาคเหนือ ภาคใต้ และ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะเน้นหนักข่าวอาชญากรรม

ทั้งนี้ในการเลือกข่าวแต่ละกรอบใน 5 กรอบ มีกระบวนการคัดเลือกข่าว
แตกต่างกัน ตามความสนใจของผู้อ่านแต่ละภาค ในเรื่องนี้ ซึ่งชัย ๗ นคร ได้ให้
คำชี้แจงว่า

อาศัยประสบการณ์ค่อนข้างมากที่จะมองว่าชาวไทไหนสนใจ ที่จะขายได้
ข่าวเนื้อหาเดียวกันแต่จับประเด็นมาพาดพิงกัน หรือเนื้อหาทับพาดพิง
ต่างกันไปแต่ละกรอบ ก็ต้องเลือกข่าวที่เหมาะสม จะเลือกเปลี่ยนข่าว
ใดก็ได้ เช่น ชาวที่สักรอบข่าวเกี่ยวพาดพิงข่าวว่า "น้องอายุเป็น
ตัวเก่งกวาดเหรียญทอง" พอเวลาผ่านไป 11 โมงกว่าใกล้เที่ยง

ไทยไค้มา 4 เทรียญ กรอบสามคากไค้พาคหัวชารวา "ไทยควา 4 เทรียญทอง" ทั้งไค้เทคการณเป็นชารเคิมแคเปลี่ยนพาคหัว บางไค้ไค้เปลี่ยนชารไปเลยไค้ไค้ เช่น เสนอหัวชารยัคัยเรื่องไค้เกี่ยวกับพลเอก สุจินคา คราพระยूर "จุคประหคกเปียกเจออาเทศ" พอเวลา 10 โมง พระราชบัญญัติแกไค้รัฐธรรมนูญใหม่ไค้เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ แลวแค จะหันกรอบไค้ไค้จะเปลี่ยนไปคากกรอบไค้ไค้เห็นว่าเหมาะสมไค้จะออก ในแคละภาค บางไค้ชารไค้เกี่ยวกันแคละกรอบไค้พาคหัวชารคางกัน เช่น ชารยัยญวารชการจิงหวค กรอบคากไค้พาคหัวชารวา "ค่าง ไค้เป็นเจาเมืองโคราช" กรอบสามคากไค้พาคหัวชารวา "แกงเฉลิม พรหมเลิศ" ไค้เนื้อหาไค้เกี่ยวกันจิบประคั้นคางกัน นามพาคหัวชาร คางกัน

สรุปไค้วชรรณาธิการจะคองคานึงถึงคองการ หรือคองสนใจของ บุรบัศารแคละภูมิภาค เพราะวชพคกิจกรรมในการบับสารของบุคคแคละทองถิ่น ยอมแคคคาง กันออกไป (Davidson , 1982 : 102) ซึ่งเป็นผลทำให้หนังสือพิมพ์ชารไค้ บรรณาธิการ จิงพาคชารคากกรอบ (Frame) ขององคกรอนไค้แก นโยบายของสื่อ คิงคากคาวของ ชงชัย ฃ นคร ไค้ว่า

ทำหนังสือพิมพ์เพื่อหลักการ 2 ประการ คือ

1. เพื่อชาร
2. เพื่อรักษานลประโยชน์ของสังคม และการไค้จะรักษานลประโยชน์ ให้สังคมไค้คองแกมที่ ก็คองชารให้ไค้มากที่สุด

กึ่งตัวอย่างพาดหัวยักษ์ วันที่ 1 ตุลาคม จะแสดงให้เห็นถึงการพาด
หัวข่าว ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งพาดความความสนใจของผู้อ่านในแต่ละภูมิภาคดังนี้

ปีกสูเปรี๊ยะ

รุนแรง-ฉาจำเป็น

"เพื่อชาติ"

(กรอบภาคกลางและภาคตะวันออก)

นำปากฉิ่ง

ไรที่อยู่เมื่อรอย

ส.ช่วยควย

(กรอบภาคเหนือ และอีสาน)

พาดหัวข่าวนี้ บรรณาธิการเปลี่ยนตามนโยบายเพื่อการขาย โดยให้
เหมาะสมตามความสนใจของผู้อ่านในแต่ละท้องถิ่น ชาวที่ผู้อ่านสนใจในภาคกลาง
และภาคตะวันออก จะเป็นชาวบ้านเมือง ชาวที่ผู้อ่านสนใจในภาคอื่น ๆ จะเป็นชาว
ภัยพิบัติ เนื่องจากนำป่าเป็นชาวที่อยู่ไกลตัวเขามากกว่า อนึ่งกรอบภาคอีสาน (ใช้
สัญลักษณ์การเกี่ยว) กรอบภาคใต้ (3 คาว) และกรอบภาคเหนือ (4 คาว)
ลักษณะของหัวข่าวดูคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกัน กรอบภาคตะวันออก (5 คาว) และ
กรอบภาคกลาง (6 คาว) หัวข่าวจะคล้ายคลึงกัน

จับ "ชาติกร" แหวะออก

แฉแหกขมา

ไม่ยอมล่าประเวณี

(กรอบภาคกลาง, ภาคตะวันออก)

นายทนงา ภิรมย์ขจร

ปิง อาร์ ที จี

ชมชู่ - ไอลูบที่ชาวบ้าน

(กรอบภาคเหนือ, ใต้, อีสาน)

พาคห้ชวรายักษ์ (4 ตุลาคม) ห้ชวแรกเหคการณเกิดช้นในภาคกลาง
ห้ชวหลังเหคการณเกิดช้นใน อ.ทาแชะ จ.ชมพร พาคห้ชวรองวา "อ้งเอกสารลห
มิชอบ ร่องประหินไปชวควย เหยื่อพายุก่ยชมชานเข้าท้งการวจ" จะเห็นวาเป็นชว
อาชฎากรรท้ง 2 ชว ช้เป็นนโยบายของหนังสือพิมพ์ ชงชัย ๒ นคร กลาววา
"ถ้ามีชวการเมือง ที่มีคนกำลังสนใจก็เอาช้นพาค แต่ถ้าไม่มีชวอาชฎากรร ชว
ที่นาสนใจ"

ออย่าไหวนวนาย

"บักส" เกือนนักศีกษา

(กรอบภาคกลาง, ภาคตะวันออก)

ชนยกครระกูด

8 ศพสยอง

คาถนณ

(กรอบภาคเหนือ, ใต้, อีสาน)

พาคห้ชวรายักษ์ (8 ตุลาคม) ห้ชวแรกพลเอกสุจินดา กลาวเกือนนัก
ศีกษา ช้ชวรจะนำลงกรอบที่จำทนายในภาคกลาง เป็นชวการเมืองที่กำลังอยู่
ในความสนใจของบู้คนในภาคนี้ ชวอบติเหตุเป็นชวที่คนทวงจ้งทวคสนใจ

"จิว" บินกลบ้ดุกเงิน

เดชญู รสช.

แกชชวหาทวชุน

(กรอบภาคกลาง, ภาคตะวันออก)

แม่เหี่ยม
มาตุกในไส
พันคอกระเด็น

(กรอบภาคเหนือ, ใต้, อีสาน)

พาคหวัชชาวยักษ์ (9 ตุลาคม) ขาวการเมืองเป็นชาวที่บู้อานภาคกลาง
สนใจ ส่วนชาวอาชีพกรรมเป็นชาวที่บู้อานภาคอื่น ๆ สนใจ เป็นการเลือกชาวให้
เหมาะสมกับพื้นที่ (ธงชัย ณ นคร, สัมภาษณ์) คือนโยบายในการขาย

หงษ์นิว-ธิน่า

กาวกายสถานันตุลาการ

(กรอบภาคกลาง, ภาคตะวันออก)

ลอมมาน

จับหลวงที่มีวสีกา

มุกเคียง

(กรอบภาคเหนือ, ใต้, อีสาน)

พาคหวัชชาวยักษ์ (11 ตุลาคม) หัวขาวแรกเป็นชาวการเมือง "ใช้ภาษา
หนังสือพิมพ์ อธิบายง่าย ๆ เรื่อง กต.หนัก ๆ ก็ใช้คำหรือท่วงข้าง คนจะได้ติดตาม
อ่าน ทุกคนประจำวัน" (ธงชัย ณ นคร, สัมภาษณ์) หัวขาวหลังเป็นชาวที่บู้อาน
ทางจังหวัดสนใจ "เพราะศาสนาเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ชีวิตคนทางจังหวัดมากกว่า ชาวกรุง"
นับว่าเป็นเรื่องนโยบายในการขาย

บักคุย ย่า

กต. ศักดินใจเอง

(กรอบภาคกลาง, ภาคตะวันออก)

แฉ "มีชัย" ขึ้น่า 6 ข้อ

ไท่กฤษฎีภาคีความ

(กรอบบาคเหนือ, ไ้, อีสาน)

พาคหวัชาวไท่ญล้าคัมที่ 2 (14 ตุลาคม) ในกรณีสาววิกฤคคูลากการ
เรื่อรราชณะนั้น อยู่ในสถานการณของคววมชัคแยงอย่างรุนแรง "บักคุษ" หมายถึง
พลเอกอิสระพงศ์ หนุนภักดี ยืนข้างคณะกรรมการคูลากการ (กค.) ซึ่งอยู่ฝ่ายรัฐมนตรี
ประกาศัน อวยชัย ซึ่งชัคแยงกับนายมีชัย ฤชุพันธุ์ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอชาวเขาข้าง
นายประกาศัน อวยชัย การนำ "บักคุษ" มาสนับสนุน จะทำให้มีน้ำหนกยั้งขึ้น ว่าการ
ที่นายประกาศัน อวยชัย คัดสินใจนั้นถูกต้องแล้ว

จากนโยบายของไทยรัฐ โดยมีหัวหน้าข่าวและทีมข่าวการเมืองใน "การประชุม
ชาวประจำวัน" ไ้มีการลงมติให้มีการคิกควมกระแสชาววิกฤคคูลากการ อย่างไกลลัค
(เป็นชาวไท่ญชาวหนึ่ง ใน 10 ชาวเคนแหงปี ไทยรัฐ, 8 ตุลาคม 2534 : 3) และเข้าข้าง
นายประกาศัน อวยชัย โดยนำมาเป็นหัวหน้าคองเนื่องกันทุกวันตลอดเคือนโดยเฉพาะในกรอบบ
ภาคกลางและภาคตะวันออก ทั้งนี้เพราะยักนโยบายที่ว่า

การหาข่าวคองเลือกข้างว่าใครถูกใครผิด และพยายามเลือกจุดยืนไว้
แคจะไม่ว่าคัวเป็นกลาง ความเป็นกลางไม่มีในโลก จะเลือกข้างที่ถูก
ผิดข้างถูกบ้าง ถ้าเรว็เคราะห์ผิดคองเรื่อย ๆ ก็คงอยู่ไมไ้เศคคีที่เรว็
คองขางถูก เพราะฉะนั้นปัญหาทุกปัญหาเรว็คองเข้าข้างฝ่ายไ้ฝ่ายหนึ่ง...
ถ้าเป็นเหตุการณนี้สื่ออื่นที่เป็นของรัฐจะไม้นำเสนอ ถ้าหน้าลิวหน้าชวาน
สื่อนี้จะพั้งไ้คองอยู่ขางประชาชน คองชนถ้าเรว็ถูกผิดกันก็สูทางอื่นณะนั้น
หนังสือพิมพ์จะอิสระมากกว่า

ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์มคิชน จะพบว่ามคิชนเข้าข้างฝ่ายตรงข้าม
กับนายประกาศัน คือฝ่ายของนายประมาธ ชันชือ และนายมีชัย ฤชุพันธุ์ มาตลอดเช่นกัน

จะเห็นได้ว่ากระบวนการคัดเลือกข่าวของหนังสือพิมพ์ หน้าข่าวจะคัดเลือกข่าวโดยยึดนโยบายของสื่อเป็นกรอบ (Frame) ดังนั้นจึงเป็นแนวทางว่าข่าวใดที่จะนำมาเสนอ และในการนำเสนอจะเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง หรือนำเสนอเพียงครั้งเดียว ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ถ้ามีข่าวที่สามารถ "เล่น" ได้มากก็จะให้มีเรื่องราวนำเสนอต่อไป แต่ถ้าไม่มีข่าวที่จะ "เล่น" ได้ เรื่องราวก็จะยุติลง

นอกจากนั้นในการ "เล่น" ข่าว จะเลือกเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะไม่เป็นกลาง ฉะนั้นบุคคลผู้เป็นข่าวจะถูกสร้างภาพในคำชมวก หรือคำสบ หรืออาจจะถูกเลือกมาเป็นข่าวหรือไม่เลือก ทั้งนี้โดยมีคณะผู้บริหารใดแก "ที่ประชุมข่าวประจำวัน" รวมถึงมติ โดยคำนึงถึงกระแสทางการเมือง จะเป็นกรอบ (Frame) ที่ซ่อนนโยบายของสื่ออีกทอดหนึ่ง

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ใดศึกษา เป็นช่วงที่มีปรากฏการณ์ทางการเมืองเกิดขึ้นมากต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

1. ข่าวข่าววิกฤตตุลาการ โดยตัวของมันเองเป็นข่าวหนัก (Hard News) มีโอกาสน้อยที่หนังสือพิมพ์จะนำเสนอ แต่หัวหน้าข่าวคัดเลือกมาเป็นข่าวอย่างต่อเนื่องตามนโยบายขององค์กรสื่อ ที่เห็นว่าเป็นข่าวที่สามารถดึงดูดความสนใจในการขายได้ ถ้าหากหัวหน้าข่าวไม่มีวิสัยทัศน์ ไล่ลาซาที่เข้าใจง่ายแต่เร้าอารมณ์ และจากประสบการณ์ที่ยานมาในอดีต เรื่องราวที่เกี่ยวกับปัญหาบ้านเมือง ปัญหาเศรษฐกิจ เรื่องราวที่ก่อให้เกิดข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อประชาชน เวลาข่าวหมดลงขอดการจำหน่ายที่เพิ่มขึ้นจากการเสนอปัญหาเหล่านี้ จะไม่ลดลงมาก ไม่เหมือนกับข่าวประเภท "ข่าวเบา"

ในการพาดหัวข่าวนี้อย่างต่อเนื่อง เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งทีวีทูลุและโพรทศัน ไม่ได้ให้ความสนใจในข่าวนี้มากนัก แต่หนังสือพิมพ์ทุกชื่อทุกฉบับ ซึ่งเป็นสื่อของเอกชน

ให้ความสนใจ เนื่องจากกระแสชาวนานี้ อารมณ์กระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐบาล
ได้ง่าย แต่หนังสือพิมพ์พยายามที่จะให้กระแสชาวนั้นของความขัดแย้งต่อเนื่องกันไปรวมทั้งมี
กรอบกำหนดว่าจะเข้าข้างนักการเมืองฝ่ายใด ตลอดจนสถานการณ์ของชาวนั้นแนวโน้มว่า
จะขยายวงกว้างออกไปได้ง่าย จึงเป็นเหตุที่ทำให้ชาวนานี้วิฤตสุลาการ กลายเป็นชาวนานี้
ในรอบเดือนตุลาคม 2534

แสดงว่าหัวหน้าชาวนานี้จะคัดเลือกชาวนานี้มาหาคนด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงนโยบาย
ขององค์กรสื่อและ บริบททางการเมืองมาเป็นกรอบกำหนด ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายอยู่ที่
ความสนใจของผู้อ่าน

2. หัวหน้าชาวนานี้ที่ทุกชาวนานี้ ถูกมาในไทย เป็นชาวนานี้ที่หัวหน้าชาวนานี้คัดเลือก
มาหาหัวหน้า ชาวนานี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หนังสือพิมพ์พยายามชี้ให้
เห็นว่า เป็นชาวนานี้การเมือง แต่รัฐบาลพยายามให้เห็นว่าเป็นชาวนานี้อาชญากรรม
นี่เป็นชาวนานี้ที่คำนึงถึงนโยบายการชาย และนโยบายเพื่อสังคม เพื่อเร่ง
รัดเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้สนใจคดีนี้

3. หัวหน้าชาวนานี้เลือกตั้งหรือแต่งตั้ง กำนัน ผู้ใหญ่ชาวนานี้ เป็นเรื่อง
สิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน ที่น่าจะรับรู้ ไม่ถึงยุคการชาย ก็ใช้ไต่สวน
(ชงชัย ๗ นคร , สัมภาษณ์) โดยทั่วไปเรื่องราวประชาธิปไตย แม้จะเป็นเรื่องใหญ่
แต่ก็ไม่ได้ประโยชน์ทางการจำหน่าย แต่หาว่าเรื่องนี้มีสถานการณ์ของความขัดแย้งสูง
ระหว่างบุคคลระดับสูงของรัฐบาล จึงเป็นชาวนานี้ที่มีที่หาความสนใจที่จะ "เล่น" ได้
แต่ไม่ยึดเชื้อเช่นเดียวกับ "วิฤตสุลาการ" เพราะเรื่องราวได้ยุติลงเสียก่อน นี่
เป็นชาวนานี้ที่หัวหน้าชาวนานี้คัดเลือกมาเพราะ บริบทของการเมือง นโยบายของสื่อ และ
ความสนใจของผู้อ่าน

4. ชาวการประจุมลนาควารโลก เป็นชาวที่ลือมลชนไทยให้ควมสำคัญมากที่สุด แดหัวหน้าชาวลคเลือกมาพาคหัวชาวน้อยขึ้น เพราะชาวการเมือง ชาวเศรษฐกิจ ความปกคิ เป็นชาวที่ไม่นาสนใจ ถ้าสถานการณชาวปราศจากข้อขัดแย้ง นับเป็นชาวที่พาคหัวชาวควม นโยบายของรัฐบาล ที่ขอให้ลือมลชนช่วยกันเผยแพร่วา

5. หัวชาวการปรัญคณารัฐมนตรี และชาวพลเอกสุจินดา คราประยูร จะเป็น นายกรัฐมนตรีหรือไม่ หัวหน้าชาวลคเลือกชาวควมนโยบายในการขาย เพราะเป็นชาว การเมืองที่มีความสำคัญในควมันเอง ทั้งเป็นชาวที่จะชี้ไปถึงอนาคตทางการเมืองของประเทศ สามารถสร้างประเด็นให้ผู้อนสนใจได้

6. หัวชาวการวางกฎหมายลาทลอก หัวหน้าชวนำมาพาคหัวชาว เนื่องจาก เป็นชาวที่มีเงื่อนงำ สามารถสร้างปมปัญหาให้ผู้อนคิกควมสนใจอันใด นับเป็นหัวชาวที่ พาคควมควมสนใจของผู้อน และควมนโยบายการขาย รวมทั้งควมบริบทของสังคม และ วัฒนธรรม เพราะเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสตรี

7. หัวชาวคณารกรรมการควรวสอบทรัยสิน เป็นชาวที่กระตุ้นควมสนใจ ของผู้อนได้ เนื่องจากเป็นเรื่องการโกงกินขามเมือง ของนักการเมืองที่เข้าไปทำหน้าที่ เป็นหัวแหนของประชาชน หัวหน้าชาวลคเลือกมาพาคหัวชาว ควมนโยบายเพื่อการขาย นโยบายของรัฐบาล รสช. และควมควมสนใจของผู้อน

นอกจากนั้นเรื่องราวประเภทอื่น นอกเหนือจากเรื่องการเมืองที่ปรากฏขึ้น ซอน ๆ ลันไปหลายเรื่องแล้ว "ชาวที่นาสนใจ ลงค้ทุกประเภท ซันอยู่กัเหตุการณ์ วันนั้นควย ถ้าปรอดไปรงไม่มีชาวอาชญากรรมใหญ่ค้โต ไม่มีการเมืองครีกโครม ก็เอา ชาวนี้ (ชาวช่างเสาใหญ่) มาลง" (ชงชัย ๗ นคร , ลัมภาน์)

ชาวบางซำเกิดจากความสนใจของตัวเอง เช่น "ชาวบางซำ คือนักค้าขาย ป้อนข้าวแม่ เมื่อ 3 ปีก่อน ถูกใจสวนครัว เล่นชาตึกคอกกันไป ปรากฏว่าบ้านขายเหลือมากมาย... ขวดยระบายทางคานจิตวิทยา เช่น นายทุนใจสัตว์ อย่างน้อยประชาชน สะใจกับการใช้ค่านี" (ธงชัย ฌ นคร , สัมภาษณ์)

จะเห็นได้ว่าชาวบางซำนอกจากชาวการเมือง เป็นชาวที่คัดเลือกมาตามนโยบายของสื่อ เพื่อถึงจุดการขาย และตามความสนใจของผู้อ่าน หรือความสนใจของตัวเอง

3.2 การคัดเลือกหัวข้อข่าวของวิทยุ

จากการศึกษาหัวข้อข่าวของวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย พบว่าบรรณาธิการข่าวประจำวัน ฝ่ายข่าว 1 (ข่าวอาชญากรรม) จะคัดเลือกหัวข้อข่าวจากฝ่ายข่าว 1 หัวข้อข่าวจากฝ่ายข่าว 2 (ข่าวประกอบเสียง) อาจมีการจองหัวข้อข่าวไว้ก่อนล่วงหน้าเพราะหัวข้อข่าวมักจะมีที่มาจากแหล่งข่าวเดียวกัน อาจซ้ำกันได้และจากหัวข้อข่าวของฝ่ายข่าวต่างประเทศ ดังตัวอย่างหัวข้อข่าว (ประจำวันที 6 ตุลาคม 2554) มีดังนี้

- นายกรัฐมนตรีพอใจกับผลการดำเนินงาน ของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อ.เมือง จ.ระยอง

- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ชี้แจงว่า การจัดตั้งบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมคานนี้ โภมีการขยายตัวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในทางจังหวัด ซึ่งจะช่วยกระจายรายได้ไปสู่ชนบทมากขึ้น

- ประธานคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ชี้แจงว่า การตรวจสอบเช็คของขบวนการที่มีผู้ให้แก่นักการเมือง ที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สินนั้น ยิ่งตรวจสอบก็ยิ่งพบมากขึ้น อีกหลายร้อยล้านบาท เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบถึงเหตุผลในการจ่ายเช็คด้วยความเป็นธรรม

- ผู้นำไชเวียคประกาศลดอาชญากรรมครั้งใหญ่

- การกีฬาแห่งประเทศไทย เปิดสำรวจเบอร์เซ็นซิโวมันในร่างกายของ

ประชาชนทั่วประเทศ

- ภาคต่าง ๆ มีแผนเกือบทั่วไป มีแผนหนักบางแห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ภาคตะวันออก และกรุงเทพมหานคร

หัวข้อข่าวแรกคัดเลือกรวมจากข่าวประกอบเสียง หัวข้อข่าวที่ 4 คัดเลือกมาจากข่าวต่างประเทศ นอกจากนั้นมาจากข่าวอาณ

หัวข้อข่าวที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกข่าวนั้น จะอยู่ในกรอบ (Frame) ได้แก่นโยบายของรัฐเป็นตัวกำหนด โดยมีการควบคุมทางด้าน การเมืองอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ เนื่องจาก "สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย รัฐ เป็นเจ้าของ และดำเนินการโดยบุคลากรของรัฐสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ ดำเนินการโดยอาศัยเงินงบประมาณแผ่นดิน" (ขวัญเรือน กิติวัฒน์, 2527 : 117) มีวัตถุประสงค์ซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2518 ข้อ 11 ซึ่งสารบางข้อมีเพื่อเป็นสื่อมวลชนที่ดีสำหรับสื่อข่าวทั่วไปและข่าวจากรัฐบาลไปสู่ประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี และถูกต้องโดยรวดเร็ว สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของส่วนราชการ หรือ สรุปได้ว่า เพื่อประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ด้านดีของรัฐบาล

จากการศึกษาครั้งหนึ่งซึ่งได้เป็นอย่างดีว่า หัวข้อข่าววิทยุ ที่ถูกคัดเลือกรวม จะถูกกลั่นกรองสาระโดยกระบวนการคัดเลือกข่าวตามนโยบาย การทำข่าวเพื่อการประชาสัมพันธ์ ภาพพจน์ด้านดีของรัฐบาล และทำหน้าที่แก้ต่างในกรณีที่มีหนังสือพิมพ์ลงข่าว อันอาจจะก่อให้เกิดผลลบต่อรัฐบาลได้ ดังตัวอย่าง

หัวข้อข่าวหนังสือพิมพ์ หุคถึงนายกรัฐมนตรี นายอานันท์ ปันยารชุน กล่าวคำหับข้าราชการรายงานสิ่งที่ตนเองได้ แทนที่จะรายงานถึงปัญหา ว่า "นายกฯ ทหารราชการจักฉาด" (8 ตุลาคม) ส่วนหัวข้อวิทยุรายงานว่า "นายกรัฐมนตรีมีความพอใจในการดำเนินงาน โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกกว่าขณะนี้มีความสำเร็จก้าวหน้าไปมาก" (5 ตุลาคม) ซึ่งจะให้ภาพที่ดีของนายกรัฐมนตรีและของข้าราชการ

หัวหน้าหนังสือพิมพ์เสียดสีพรรคชาติไทยว่า "ปลาไหลกินน้ำ รู "บักสุ"
 เป็นนายก ฯ" (21 ตุลาคม) หัวหน้าข่าวของวิทยุแกชาว่า "บัญญัติราชการทหาร
 สูงสุดกล่าววาทะนี้รัฐธรรมนูญยังไม่ประกาศใช้การที่พรรคการเมืองใดจะสนับสนุนผู้ใด
 เป็นนายกรัฐมนตรี จะเป็นไปได้อย่างไร" (22 ตุลาคม) และหัวหน้า "บักเก้เซียร์
 สุกหัวใจ บักสุ นายก ฯ กองท.ทหารเท่านั้น" (24 ตุลาคม) กับ "คนเก่าอันนายก ฯ
 เสยงนัสจิงกา" (25 ตุลาคม) หัวหน้าข่าววิทยุแกชาพร้อมกับขึ้นประเด็นที่จะสร้างภาพพจน์
 กันว่า บัญชีราชการทหารสูงสุดกล่าววาทะตนเองจะลาออกจากตำแหน่งบัญญัติราชการทหาร
 สูงสุด และบัญญัติราชการทหารบกกองเนียบอายุราชการ แต่ไม่กำหนดว่าเมื่อไร ส่วน
 หลังจากนั้นจะไปทำอะไร ก็คงมีการประเมิน มีหลักการคิดและหลักการตัดสินใจว่าจะ
 ทำอย่างไรจึงจะเป็นประโยชน์ที่สุดต่อประเทศชาติและตนเอง" (27 ตุลาคม)

นอกจากนั้นหัวหน้าที่จะกระทบกระเทือนต่อรัฐบาล ไม่น่าเสนอ และจะเลือก
 เสนอบางประเด็นเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้จากข่าววิกฤตบุคลากร ทั้งวิทยุและโทรทัศน์จะ
 ระมัดระวังในการนำเสนอ เรื่องนี้ ชาวิณี ภาวสุทธิการ กล่าววาทะว่า

ข่าวคอร์รัปชันการสอบสวนเราก็ออก เจ้าหน้าที่คนนั้นนักการเมืองให้มี
 หลักฐานประกาศเป็นทางการ ให้เป็นข่าวที่จริง ๆ แต่ถ้าใจมึนกันไปมา
 หรือทะเลาะกัน นักการเมือง รัฐมนตรี ก็ไม่ได้ออก จะทำให้ยิ่ง
 ไม่เข้าใจกัน สัมภาษณ์กันไม่เคลียร์คาบกลับไปกลับมา 2 ฝ่าย ถ้าคิด
 พลาดเป็นเรื่องใหญ่แก้ยาก กระทั่งกระทบกระเทือนทุกหน่วยถ้าผิดเล็กน้อย
 ก็ผ่านไปเลย ถ้ามากต้องรับผิดชอบ จะให้ใครมาทำหน้าที่ บก. ก็เช่น
 เดียวกัน ส่วนใหญ่อายุราชการจะไล่เสียกัน 4 คน บก. หมนเวียนกัน
 นอกจากนั้นข่าวจะกองแน่นจนตาเหตุการณ์วนวาย ชุมชนประท้วงจะไม่
 เสนอไปเรื่อย ๆ ให้ตกใจ แต่จะรอจนเหตุการณ์ให้คลี่คลาย แล้วรอให้
 รัฐบาลแก้ไขถ้ากำลังชุมนุมจำนวนผู้ชุมนุมเท่านั้นที่จะไม่เสนอ เพราะว่า

คนจะเชื่อถือตรงนี้มาก อะไรที่สร้างความไม่แน่นอนให้ประชาชนกลัว
ให้แน่นอนตรวจสอบแล้วถึงเสนอ แม้แต่ข่าวลือปฎิวัติ หนังสือพิมพ์จะโทรฯ
เช็ควิทยุที่นี้ความแน่นอนของเรา

ในส่วนองชาวที่แปลมา สุภาพงศ์ ระบุว่าทรง ให้สัมภาษณ์ว่า
ชาวที่แปลมาตรงกับเนื้อเรื่องที่ต้องการ ก็สามารถให้ข่าวของภาษา
อังกฤษได้เลย แต่ดูพูดถึงภาพรวม เช่นสภาพเศรษฐกิจของเอเชียแล้ว
เจาะประเทศไทยจึงออกมาเพื่อให้ตรงกับ ความสนใจของคนไทย ประเทศ
อื่นเราจะหักทิ้งไป ชาวที่เราจะพาดหัวจะเป็นชาวที่เกี่ยวข้องกับความ
สัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลกระทบค่อนข้าง ชานโยบาย เช่น ของ
กลุ่มประเทศอาเซียน ชาวเคนหรือสำคัญ

ควนโยบายของรัฐดังกล่าว จึงเป็นเหตุให้ข่าวฝ่ายตรงข้ามหรือฝ่ายค้าน
ไม่ถูกคัดเลือกมาเป็นหัวข้อข่าวเลย แม้ว่าจะปรากฏในเนื้อหารายละเอียดในคอนทาย
ของข่าวแล้วก็ตาม รวมทั้งข่าวเบา (Soft News) ก็จะไม่มีโอกาสปรากฏใน
หัวข้อข่าวได้เลย ดังที่ธาริณี ภาสสุทธิการ ให้สัมภาษณ์ว่า

ในกรณีที่ข่าวไม่มีคุณค่าพอที่จะนำมาพาด ก็ต้องเลือกมา ชาววันหยก
ก็ต้องเลือกที่พอให้เขารู้ ก็เป็นข่าวจืด ส่วนชาวที่สนุกคั่นคั่น ไคแก
ข่าวการเมือง เศรษฐกิจ ชาวกลัวเงินกลัวทองไม่ไคให้ประโยชน์อะไร
เห็นเป็นธรรมดาเขาสร้างข่าวขาย หน้าที่เราไม่ใช่ขาย เสนอสิ่งที่
ควรรู้ เป็นความรู้เฉย ๆ ก็ยังดี

3.3 การคัดเลือกหัวหน้าของโทรทัศน์

จากการศึกษาวิจัย การนำเสนอหัวหน้าชาวไทยโทรทัศน์สีกองทัพบก ของ 7 พบว่า บรรณาธิการข่าวประจำวันทำหน้าที่คัดเลือกหัวหน้าจากชาวเจนในรอมวัน ตัวอย่างข่าวประจำวันที 19 ตุลาคม 2534 ดังต่อไปนี้

- พรรคชาติไทยเลือก พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ เป็นหัวหน้าพรรคคนใหม่
- นายกรัฐมนตรี นายอานันท์ ปันยารชุน ยืนยันไม่ปรับคณะรัฐมนตรี
- ส่วนพลเอกสุจินดา คราประยูร ก็ใกล้ชิดสนุนการทำงานของรัฐบาลอย่างไม่เคยมีมาก่อน

ไม่เคยมีมาก่อน

หัวหน้าที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกมานี้ จะอยู่ภายในกรอบ (Frame) โศกณโยบายของรัฐ เป็นตัวกำหนด ภายใต้การควบคุมทางด้านการเมือง เช่นเดียวกับ วิทย์ เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อของรัฐที่ควบคุมโดยกองทัพบก แคนำเนิกริจการโดยเอกชน ดังนั้นในลักษณะที่ "ผู้คนสนใจ" เช่น ชาวอาชญากรรม ชาวอุบิเหตุ จึงปรากฏว่า ถูกนำมาเป็นหัวหน้าซึ่งที่กล่าวแล้วในโครงสร้างของหัวหน้าบางคน หัวหน้าประเภทนี้จึง เป็นหัวหน้าที่เกิดขึ้นเนื่องจากนโยบายด้านธุรกิจการชาย หัวหน้าของโทรทัศน์จึงทำหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ภาพพจน์ด้านกิจการของรัฐบาล และทหาร ณ์ทำหน้าที่เพื่อการชายดังตัวอย่าง

หัวหน้าหนังสือพิมพ์ "มีชัย เล่นเกม กิ่งมติ กต." (9 ตุลาคม) ว่านาย มีชัย ตูจพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ใช้อำนาจหน้าที่ของตนมาเสนอให้มีการตีความมติ กต. ซึ่งดำเนินการไปแล้ว โทรทัศน์แก่ช่าวว่า "รองนายกรัฐมนตรีบอกว่า การเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาใหญ่ตีความมติ กต. เป็นความทองการของคณะรัฐมนตรี" (10 ตุลาคม)

หัวหน้าโทรทัศน์ ประชาสัมพันธ์ภารกิจประจำวันของผู้นำเหล่าทัพดังนี้

▪ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ทรวจการชุกสอกลุคสองป้องกันน้ำท่วม" (6 ตุลาคม)

หัวข้อใดที่ทำหน้าที่เสนอไปแล้ว จะกระทบกระเทือนต่อรัฐบาลมักหลีกเลี่ยง
 ไม่นำเสนอหรือเลือกเสนอบางประเด็น เช่น ชาววิกิยุคตุลาการ มักจะมีกระวังใน
 การเสนอ ถึงที่บรรณาธิการชาว ให้สัมภาษณ์ว่า "จะเห็นว่าชาวการเมือง โฆษกจะ
 ไม่พูดมาก ปล่อยเสียงมากกว่า ต้องมีการกลั่นกรอง" (พิสิทธิ์ กীরติการกุล, สัมภาษณ์)

ถ้าฝ่ายหนึ่งกล่าวหาอีกฝ่ายหนึ่ง คงลำบากที่จะออกทีวีจะไร่ว่า "กล่าวหา
 ไม่ได้ เปลี่ยนเป็น "ความคิดเห็นที่แย้งกับคนนี้" แต่ดาเสียงเขาพูดจริง
 โอ เค ออกได้ แต่ต้องเอามาพิจารณา เพราะคอนซางเซ็นสิทีฟ ของ
 เราคืออยู่อย่าง มีอะไรปรึกษาโดยตรงในกรณีที่เกิดสนใจไม่ได้ คือกรรมการ
 ผู้จัดการฝ่ายชาว คุณชาติเชื้อ เพราะเวลาประชุมบอร์ด ของทหาร 7,5
 เวลาประชุมนายทหารถ้าเขามีคำตำหนิมา นายกองวิบูลย์
 (สุวิษ วัทธิกล, สัมภาษณ์)

นอกจากการคัดเลือกชาวของโทรทัศน์ จะคำนึงถึงนโยบายของเจ้าของสื่อ
 คือรัฐบาลแล้ว ยังต้องคำนึงถึงธุรกิจ คำนการชายคั้งนี้

จะดูในชาวทั้งหมด เลือกที่เคนที่สุดมาพูดในวันนั้นอาจจะเคนจากเศรษฐกิจ
 การเมือง หรือกีฬา คนเลือกขึ้นมาขึ้นอยู่กับ บก.ประจำวัน แคมวางที่ บก.
 สายกาง ๆ ก็จะไปบอก บก.ประจำวันถ้าไม่มีอะไรเคน ก็อาจได้จากศูนย์
 ชาวภูมิภาค ช่วง 6 โมงเย็น ถ้าชาวคั้งแต่ภาพไม่ดีก็ไรกรทพิคเสนอ และ
 ส่งคนไปคัมที่หลัง ถ้าเป็นชาวใหญ่ จะไรคนหลายสายไปทำชาว ชาว
 เวิร์ดแบงก์เศรษฐกิจเป็นคัวหลัก 4 ทีมไม่พอคองระคัมคนสายอื่นเขาไปคัวย
 ไปคั้งศูนย์ชาวที่ศูนย์สิริกคค วางแผนไว้แล้วคัวโปรแกรมคัลละวัน
 (วิไล กลันนาค, สัมภาษณ์)

เรื่องแปลกประหลาด เช่น น้องใหญ่ที่วีจะไม่เล่น เพราะไม่ได้ประโยชน์ เป็นการโฆษณาให้คนหนึ่ง และเป็นสิ่งที่ไม่น่าออกทางทีวี ถ้าเป็นอาชญากรรม จะเล่นข่าวจนกว่าจะจับได้ ออกมาในแนวเรงรักตำรวจ และให้ประชาชน สวมรวมป้องกันตนเอง (สุทธิ จงเจียมจิกข์, สัมภาษณ์)

คนทำงานขามองคนละทางกับคนดู เช่นหายพิศเวรคองมองควา น้ำท่วม ไม่สวย ก็กดลบรับแจ้งว่าไม่มีใครได้รับบาดเจ็บเลย แต่ในแง่ข่าวว่า ชัก 5 คนจะดี ถือว่าสวยภาพเด็ก ช่วยกันหลายคน ช่วยกันคิดว่าจะขึ้นอะไร บางครั้งเดียวกัน บก.ช่วย ผู้สื่อข่าวช่วยกันคิด นักข่าวใหม่ให้ชาวธรรมคา ชาวไปประชุม ขาน้ำท่วม พังเสียงสัมภาษณ์ หยิบเสียงมาช่วงหนึ่ง ไม่ ปลอดภัย บางวันไม่มีอะไรเช่น วันหยุด ก็เอาข่าวต่างประเทศมาหาคือ หรือจะเอาภูมิภาคมาหาค ก็ทองหารนได้ (วันชัย พรรพสุทธิ, สัมภาษณ์)

ข่าวที่คัดเลือกมาเป็นข่าวที่มีผลกระทบกับส่วนรวมมากที่สุด ข่าวที่วีมีเวลา ออกอากาศน้อย ท้องคืดออกมา เรื่องที่อยู่ในความสนใจมากที่สุดรองลงมา ข่าวที่วีถ้าไม่ออกวันนั้นก็ยกทิ้งไปเลย เป็นข่าวที่จำเป็นจะต้องออกวันนั้น เช่นข่าวการเมือง วันค่อวัน ส่วนข่าวเศรษฐกิจ บางทีเก็บไว้ออกอีกวัน ก็ได้ เช่นแนวโนมเศรษฐกิจปีหน้า แต่ข่าวลคราคาน้ำมัน กอกเบี่ย คองออกวันนั้น ถ้ามีข่าวเรงควน ข่าวเศรษฐกิจจะโดนบีบไป ชาว อาชญากรรม จะคองออกเพราะเป็นข่าวที่คนเ้าความสนใจมาก จะเลือก ภาพที่ไม่น่ากลัวเพราะเป็นนโยบาย (วิไล กลั่นนาค, สัมภาษณ์)

สรุปได้ว่าบรรณาธิการข่าว จะคัดเลือกข่าวที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกข่าว มาแล้ว มานำเสนอเป็นหัวข้อ โดยคำนึงถึงนโยบายของเจ้าของสื่อเป็นหลักสำคัญ

4. วิธีการพาดหัวข่าว

จากการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าหลังจากบรรณาธิการข่าวคัดเลือกข่าวตามโครงสร้างของข่าวเรียบร้อยแล้ว จะนำมาจัดลำดับตามคุณค่าของข่าว ซึ่งการเรียงลำดับก่อนหลังของหัวข้อข่าวไม่ว่าในแง่เวลา หรือเนื้อที่ก็ตาม Glasgow Media Group (1980) เรียกลักษณะนี้ว่า วิวเวอร์ แมกซิม (Viewer Maxims) ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันว่า หัวข้อข่าวที่ปรากฏก่อนย่อมมีความสำคัญมากที่สุด และข่าวที่กินเวลานานที่สุดก็ย่อมสำคัญที่สุดเช่นกัน ลักษณะอันนี้เป็นที่รู้ ๆ กันโดยสามัญทั่วไปว่าไม่ว่าจะเป็นหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ หรือข่าวประจำวันทางทีวีก็มักจะรวมกันว่าการเสนอข่าวทุกข่าวให้ปรากฏต่อสายตาสาธารณชน และผลลัพธ์ที่จะตามมาจากการนำเสนอเช่นนั้นไม่ใช่เรื่องที่จะดำเนินการไปอย่างเคาสุ่มโดยไม่มีระบบ แลทว่าการนำเสนอเช่นนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนว่า จะคงเรียงลำดับความสำคัญ (ศิริชัย ศิริกายะ, กาญจนา แก้วเทพ, 2533 : 213)

สำหรับหนังสือพิมพ์มีวิธีการที่จะให้รู้ว่าเป็นข่าวเด่นประจำวัน ด้วยการลงพิมพ์หัวข้อข่าวใหญ่ หัวข้อที่สำคัญที่สุดหรือคุณค่าของข่าวมากที่สุด โฉก่พาดหัวยักษ์ ส่วนวิทยุ และโทรทัศน์ ใช้วิธีการเรียงลำดับหัวข้อข่าวสำคัญที่สุด หรือคุณค่าของข่าวมากที่สุด โฉก่พาดหัวข่าวลำดับแรก

หัวข้อข่าวหนังสือพิมพ์ประจำวันที 19 ตุลาคม 2534

- จุกย้วยวัยรุนอุบาทว์ จิตนิคปกกิ พฤติการณ์หมาฆ่า (พาดหัวยักษ์)
- อย่างที่คาด พวกมากลากธนะ (พาดหัวใหญ่ลำดับ 2)
- เด็กหัวบัวของแท้ คูนิงโหด (พาดหัวใหญ่ลำดับ 3)
- นายทุนใจสัตว์ ชิงนรก 30 ชีวิต (พาดหัวใหญ่ลำดับ 4)
- ซลอ 3 กระทง คคี่เพชรซาอุ ฯ (พาดหัวใหญ่ลำดับ 5)

- แมงกโลกลุยปากมูล (พาคหัวเล็ก)
- แดงโถมคนไทยคนแรก ราชบัณฑิตนอร์เวย์ (พาคหัวเล็ก)
- หน. พรรคชาติไทยสมบุญแน (พาคหัวเล็ก)

หัวขาคที่สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์ ซึ่งนำมาพาคหัวยักษ์ โฉมงาม
 อาชญากรรมจกอยู่ในประเภทขาคเบา ขาคประเภทนี้มีเป็นขาคที่มีคนสนใจซึ่งเป็น
 หัวใจทางคานเศรษฐกิจสำหรับขาคตัวเอง เนื่องจากเป็นขาคที่กระตุ้นความสนใจใค
 ทัณฑ์ในแง่ของการขาค คึงคัวอย่างขาคที่มีคนสนใจ

- เขียวนายจกนคัวขาค 5 คางาน จบเพลงหงายคาลัง (5 ตุลาคม)
- นรก "คาวาโอเกะ" เลี้ยววนขัยสวาท นร.สว (6 ตุลาคม)
- จั๊กหมกคาลังรัก พังบ้านนงกวาง (12 ตุลาคม)
- แกงล็กคึกคินรีพ ทุเกมลอปาคัวเชิก (17 ตุลาคม)
- ยักซ์ไคพนวิกฤต อีสานคาวา รุทพุงแรง (29 ตุลาคม)
- ผนังสมาธิจกรอนวิชา คาลังคาวา ทุรนทุรายคาสยอง (30 ตุลาคม)
- ขาค รคค.จอยิงชมองและขณะคักคณม (31 ตุลาคม)

คัวอย่างขาคทั้งหมดคึบรรมชาติการคึอวา อยู่ในความสนใจของประชาชน
 เป็นพาคหัวใหญ่ที่สุด การพาคหัวใหญ่หรือเล็ก ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในวันนั้นว่ามีขาคใค
 ที่เกนทีสุดในสายคาคของบรรมชาติการขาค และตรงกับนโยบายของหนังสือพิมพ์

ขาคเหล่านี้มีคาคของขาคหลายประการ เช่น ความรวดเร็ว ผลกระทบ
 ความมีเงื่อนงำ ความใกล้ชิด ความสนใจของมณษย์ เป็นต้น คณมสานกัณ้อยู่หลาย
 ประการในขาคคึยวคัณ

ชาวโลกที่ประชาชนสนใจ เปลว สีเงิน (เบิกทอง ไช-กลาง, 2532 : 35,36) อธิกหัวหน้าชาวหน้า 1 กล่าววา

พอมีชาวเขามา เราต้องกระหายใคร่รู้ เราต้องอ่านให้หมด
อ่านเหมือนคนอ่าน คืออ่านทั้งหมดแบบอยากรู้ไม่ใช่เหมือนนัก
หนังสือพิมพ์ที่เราอยู่แล้ว... เราจะรู้แนวโน้มและทิศทางกระแส
ความคิด ความต้องการของประชาชนในยุคสมัยนั้นว่าเป็นอย่างไร

และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จากการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์
ไทยรัฐ พบว่า หัวข้อที่สำคัญรองลงมาของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ข่าวการเมือง ซึ่ง
ความปกติไทยรัฐถือว่า ในแง่การดึงดูดความสนใจในการขายจะมีคุณค่าน้อย แต่กลับ
เป็นหัวข้อที่ลงพิมพ์ติดต่อกันเป็นเวลานานที่สุด คือ ตลอดเดือนตุลาคม จัดเป็นข่าว
ประเภท "เหตุการณ์สำคัญ" คือเหตุการณ์ที่คนจำนวนมากให้ความสนใจ เช่น ข่าว
วิกฤตบุคลากรเป็นข่าวที่มีเงื่อนงำ (Suspence) และมีความขัดแย้ง (Conflict)
ตลอดจนมีผลกระทบ (Consequence) ต่อคนจำนวนมาก ขาวนี้หนังสือพิมพ์ถือว่า
เป็นข่าวหนึ่งที่มีความสำคัญในตัวเอง และมีความน่าสนใจในการขาย กังท้ออย่าง

- หนุนประกาศนียบัตร (1 ตุลาคม)
- พลังเงื้อมหนุนรัฐบาล (2 ตุลาคม)
- เตือนสภากฎหมาย (3 ตุลาคม)
- กัง สวัสดิ์ ประธานศาลฎีกา (4 ตุลาคม)

าลา

- นักกฎหมายวิจารณ์ พรบ. ลม กท. เลวทรามที่สุด (31 ตุลาคม)

จะเห็นได้ว่าหัวข้อของหนังสือพิมพ์ที่มีคุณค่า จะเป็นข่าวที่ดึงดูดความสนใจ
 ของบุคคลให้ซื้อหนังสือพิมพ์อ่าน เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีนโยบายหลักคือ "ทำหนังสือพิมพ์
 เพื่อให้ขายได้" (ธงชัย ๓ นคร)

อนึ่งในการพาดหัวข่าวนั้น คอยขอรหัสจากทิศทางเวลา หนังสือพิมพ์จะคง
 ปกข่าวตามกำหนดเวลา (Dead line) ซึ่งจะคงออกถึงวันละ 5 กรอบ จำเป็น
 ของพาดหัวทันตามกำหนดเวลา บางครั้งการพิจารณาพาดหัวข่าวใดมีคุณค่าของข่าวตามเหตุสม
 จริงไม่อาจจะเป็นไปได้ ตลอดจนในการพาดหัวข่าวจริง ธงชัย ๓ นคร กล่าวว่

ในทางปฏิบัติจริงเมื่อปฏิบัติกันมานาน ก็สามารถกำหนดเป็นรูปแบบ
 วิธีการพาดหัวข่าวได้โดยอัตโนมัติว่าจะวางข่าวไว้ในเนื้อที่ใด ขนาด
 เท่าใด ส่วนวิธีการที่จะให้รู้ว่าเป็นข่าวเด่นประจำวัน ก็ลงเป็นหัวข้อ
 คิดเอาว่าอย่างนี้จะถูกใจประชาชน ข่าวไหนที่เห็นว่าเด่น ก็จะถามว่า
 เอาอะไรมาวัด ความรู้สึกมันบอกเอง ว่าข่าวนั้นคือข่าวใหญ่ ข่าวนั้นคือ
 ข่าวเล็ก ข่าวรอง

ดังนั้นเรื่องคุณค่าของข่าวจึงเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับ อคติวิสัย ส่วนเรื่องของ
 การวิสัยนั้นมักจะเป็นเพียงแค่มุมวิธี (Mode) ของกระบวนการทำข่าวที่มีอยู่ในทาง
 พิษณุ และหลักการ (ศิริชัย ศิริกายะ, กาญจนนา แก้วเทพ, 2533 : 209)

หัวข้อที่สำคัญที่สุดของวิทยุ ซึ่งนำมาเสนอเป็นลำดับแรก ได้แก่ ข่าวใน
 ราชสำนัก ซึ่งเป็นข่าวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ ถ้ามีข่าวทองเสนอเป็นหัวข้อ ถ้า
 ไม่มีข่าวจะเสนอข่าวภารกิจหน้าที่ของบุคคลสำคัญ ที่มีตำแหน่งสูงในแวดวงราชการ หัวข้อ
 ของวิทยุจึงทำหน้าที่บ่งบอกข่าวสารที่เกิดขึ้นเป็นประจำวันของบุคคล จากการเรียงลำดับ
 หัวข่าววันที่ 1 ตุลาคม

จะเห็นว่าคุณค่าของชาววิทย์ มีความสำคัญลดหลั่นกันตามลำดับ ตามความ
 เคนของบุคคล และหน่วยงานราชการ ไม้ว่าบรรณาธิการจะวินิจฉัยชาวอย่างไรก็ตาม
 เนื่องจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย รัฐเป็นเจ้าของและดำเนินการโดย
 บุคลากรของรัฐ ชาวที่เผยแพร่จะคงสนับสนุนรัฐบาล ดังนั้นการตัดสินใจในการเสนอข่าว
 หัวข่าวใดจะมีคุณค่าจึงเป็นไปในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลเป็นที่ตั้ง

ส่วนหัวข่าวที่สำคัญที่สุดของโทรทัศน์ ซึ่งได้รับการพิจารณาเป็นลำดับแรก
 ได้แก่ ข่าวการเมือง-การทหาร ซึ่งจะเสนอในคำขมุก หรือเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดี
 ของบุคคลระดับสูงในแวดวงราชการ แต่ถ้าวินิจฉัยในวันนั้นไม่มีข่าวดังกล่าว ชาวประเภทอื่น
 ก็นำมาขึ้นหัวข่าวได้ ถ้าบรรณาธิการพิจารณาว่าข่าวนั้นมีคุณค่าเพียงพอที่จะดึงดูดความสนใจ
 ของผู้ชมได้ ดังตัวอย่าง หัวข่าววันที่ 31 ตุลาคม ดังนี้

- พลเอกวิมล วงศ์วานิช ไม่เชื่อว่านายกฯ จะปรับคณะรัฐมนตรีอันเนื่องมาจาก
 ความขัดแย้งในกระทรวงยุติธรรม

- ตำรวจกองปราบบุกทำลายโรงงานนรก ไซ้แรงงานเด็กเชียงใหม่
 บางคนถูกทารุณจนพิการ

- ส่วนตำรวจอเมริกาจับลูกครึ่งไทย - อเมริกัน ซึ่งสงสัยว่าจะมีส่วนร่วม
 ฆาตกรรมชาวไทยในอริโซนา

จะเห็นว่าคุณค่าของชาวโทรทัศน์เป็นชาวที่เน้นความเคนของบุคคล โดยเฉพาะ
 บุคคลในวงราชการทหารระดับผู้ใหญ่ กับชาวที่อยู่ในความสนใจของประชาชนซึ่งมีคุณค่า
 ของข่าวหลายประการ เช่น ความรวดเร็ว ความสนใจของมนุษย์ ความใกล้ชิด ความ
 มีเงื่อนไข ความขัดแย้ง เป็นต้น ทั้งนี้เพราะสถานีโทรทัศน์เป็นกิจการซึ่งต้องพึ่งพาเงิน
 ทุนและเทคโนโลยีในการทำงานค่อนข้างสูง จึงอาศัยเอกชนเข้ามาดำเนินการในรูปแบบ
 ธุรกิจ ดังนั้นถ้าเสนอเนื้อหาเฉพาะทางการเมืองในแง่สนับสนุนรัฐบาลอย่างเกี่ยว ไม่อาจ
 ทำให้กิจการอยู่รอดได้

จะเห็นว่าบรรณาธิการจะนำข่าวที่คัดเลือกแล้วมาพาดหัว โดยเรียงลำดับตามความสำคัญของข่าว อาจจะมีผู้ช่วยบรรณาธิการ หรือผู้สื่อข่าวเป็นผู้ให้คำแนะนำ จะแตกต่างกันไปในแต่ละสื่อ ซึ่งจากการวิเคราะห์และสัมภาษณ์ พบว่า

แม้ว่าหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะไม่มีผู้ช่วยเขียนพาดหัวข่าว แต่จะได้รับความเสนอแนะจากผู้สื่อข่าวและที่ประชุมข่าวประจำวัน ว่าข่าวใดเป็นข่าวที่สำคัญสำหรับวันนี้ แล้วหัวหน้าข่าวจะนำมาเขียนพาดหัวด้วยเทคนิคของตนเองโดยใช้ภาษาหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ ใช้คำที่นิยมใช้กันทั่วไปในภาษาพูดในชีวิตประจำวัน ใช้คำที่สร้างอารมณ์ ใส่สีสัน นิยมตั้งสมมุติฐานให้กับผู้ที่ตกเป็นข่าว ใช้คำกริยาที่มีน้ำหนักบ่งบอกพฤติกรรมมธักเจน ใช้ประโยคสั้นกระชับรัดกุมและมักเป็นประโยคไม่สมบูรณ์ในการสร้างคำใช้นี้ ธงชัย ฉนกร ให้สัมภาษณ์ว่า "คิดขึ้นเองและนำมาจากรวงการสนทนา จากวิทยุบน แพชั่น ความนิยม โฆษณา แต่ถ้าไม่เป็นสากล หรือไม่เป็นที่นิยมจะไม่หยิบมาใช้ เช่น "มีชัยช่าส์ สุก สุก" ได้มาจากคำโฆษณา" และในการพาดหัวข่าวนั้นบรรณาธิการจะท่องอ่านรายละเอียดของเนื้อหาก่อนที่จะพาดหัวถึงนี้

มีเรื่องราวมา มีเนื้อหามาให้ผมอ่าน ผมก็อ่านไปเรื่อย ๆ ระหว่างอ่านผมก็คิดพาด จะบุกขึ้นในหัวเลย จริงแล้วทุกรายละเอียดเราจะไปเชื่อว่าที่เขาสรุปประเด็นมาก็คือหรือไม่ว่า บางทีจะสังเกตเห็นช่วงงานทุก ๆ อย่าง บางทีเราจะเก็บประเด็นในเนื้อหาซึ่งในโปรยหรือความนำ (Lead) ก็ไม่มีขึ้นมพาดหัว แต่ถ้ามีเราหยิบประเด็นนี้ขึ้นมาแล้ว เราก็แก้ไขโปรยใหม่ให้รับกับหัวที่เราพาด คือไม่จำเป็นต้องเป็นชั้นคอน เราเห็นว่าไม่ดี เรา ย้อนคืนไปให้เขาแก้ไขใหม่ได้ ท่องอ่านทุกตัวอักษร เพราะพื้นที่ที่ปล่อยหนังสือพิมพ์ออกไป มีปัญหาอะไรผิดพลาดเราต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าใครเป็นคนเขียนก็ตาม

ตลอดจนในการศึกษาข้อมูลเอกสาร ก็พบว่า หัวหน้าชาวจะกองอาน
 เนื้อหาอย่างละเอียด ก่อนที่จะนำประเด็นที่เข้ามาเป็นหัวข้อ และจะทรงแจ้งถึง
 ความต้องการของผู้รับสารเป็นอย่างดี ทั้งที่ เปลว สีเงิน อธิการหัวหน้าชาวของ
 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวไว้ ดังนี้

“ทงรู้ให้ทันสถานการณ์ไว้ เราเพิ่งมารู้จริง ๆ จัง ๆ ก็ตอนที่เห็นหัวหน้า
 ชาวหน้า 1 เพราะหน้า 1 เป็นที่รวมของข่าวทุกเรื่อง ทุกประเภท มัน
 เป็นหน้าที่ที่คนเป็นหัวหน้าชาวหน้า 1 ทงรู้ไว้ และทงรู้ให้จริงด้วย ไม่
 อย่างนั้นจะคุมทิศทางข่าวได้ยังไง (ลาธิต ยุวรัตน์การณ, 2532 : 8)
 และ เราจะกองอานอย่างละเอียดแล้วประเด็นไหนที่อานไปแล้ว ในฐานะ
 ที่เป็นคนคลุกคลีอานทุกวัน ติดตามข่าวบ้านเมืองทุกวัน เราจะทงรู้แนวโน้ม
 และทิศทางกระแสความคิด ความต้องการของประชาชนในยุคสมัยนั้นว่า
 เป็นอย่างไร แล้วการพูดคุยการสัมภาษณ์ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นไป
 ในทางเดียวกัน หรือขัดแย้งกัน หรือสร้างสรรค์ไปในแนวทางใหม่ที่จะ
 ถูกใจหรือไม่ถูกใจคนแค่ไหน อันนี้เราอานแล้วจะรู้เลย อันนั้นมันปวกกร
 อันนี้อานแล้วมันคอยปัญหาในใจ ในฐานะที่เราเป็นคนที่อานได้หมด แล้ว
 ประเด็นไหนที่ยังชวนเคืองหรือข้องใจ ถ้าในขามันมีเราเป็นคนอานเรา
 ทงหยิบประเด็นนั้นขึ้นมา ... ที่นี้เมื่อผมศึกษาอานหนังสือมาก ๆ เข้า
 ก็เข้าใจถึงเรื่องชีวิตมนุษย์และความต้องการ ผมก็มีแนวโน้มสอดคล้องกับ
 ความเห็นของคนทั่ว ๆ ไป มีแนวคิดร่วมสมัยกับคนทั่ว ๆ ไป มีพื้นฐาน
 ชีวิตที่พัฒนาในระดัปล่างเหมือนคนส่วนใหญ่ของประเทศ เพราะฉะนั้น
 แนวความคิดของผมจะไม่แตกต่างไปจากแนวความคิดของคนส่วนใหญ่ของ
 ประเทศเหมือนกัน เพราะปัญหาต่าง ๆ ที่รับมาจากการกระทำของรัฐบาล
 ก็คือ สิ่งแวดล้อมก็คือ สิ่งที่ได้รับมันเท่า ๆ กัน ไม่เหมือนกับอีกสังคมหนึ่ง
 ฉะนั้นความคิดที่จะตอบสนองปัญหาที่เข้ามาก็คล้าย ๆ กัน ก็อย่างที่ผมว่า
 อย่าเอาคำวามาท่าหนังสือพิมพ์ (เปิดทอง ไช-สลาส, 2532 : 35,36)

สำหรับวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย บรรณาธิการข่าวประจำวัน เป็นผู้เขียนหัวข้อข่าว โดยได้รับคำเสนอแนะจากผู้สื่อข่าว ซึ่งบางครั้งผู้ช่วยบรรณาธิการ จำเป็นต้องทำข่าวด้วย เนื่องจากเมื่อถึงเวลากลับผู้สื่อข่าวไม่เพียงพอ ข่าวใดที่สำคัญสำหรับ วันนั้นจะถูกนำมาเป็นหัวข้อข่าว ชารินี ภาวสุทธิการ กล่าวถึงการทำข่าวของวิทยุ "บก. พากันเอง เชื่อกันความฉับพลัน ไม่ต้องทำงานหลายคน ให้เด็กพาคจะแก้ก็เสียน้ำใจ ไม่แก้ก็ไม่ได้ เรียบเรียงเอง ตรวจเอง เพื่อความสบายใจ นอกจากแก้แก้ ๆ ก็ ให้พาค แก้ก็เอามาตรวจอีกที" และสนับสนุนด้วยคำสัมภาษณ์ของ ลุภาหงส์ ระววยทรง ดิ่งนี้ "ถ้าข่าวนั้นไม่มีปัญหา บก. ข่าวที่เป็นเวรจะเรียบเรียงข่าว และพาคหัวใจเลย แต่ถากรณีที่มีปัญหา ก็จะไปปรึกษาหัวหน้านายข่าวก่อน" ส่วนจำเนงศ์ ศวันยพิพัฒน์ ผู้ช่วย บรรณาธิการซึ่งช่วยในการทำข่าว ใจให้สัมภาษณ์ว่า "บก. ข่าวหรือผู้ช่วยที่เขาเวรจะ ทำหน้าที่ให้หัวข้อข่าว บก. บางคนชอบให้ผู้ช่วยเก็บข่าวต่างกัน บางคนก็ชอบสั้น บางคนชอบ ยาว ถ้าทำงานคู่ๆกัน ก็จะมีว่า บก. คนไหนชอบแบบไหน ก็ต้องขึ้นหัวเอาใจ บก."

ในการเขียนหัวข้อข่าววิทยุ บรรณาธิการจะเขียนข่าวด้วยภาษามาตรฐานเป็นทางการ คำและข้อความที่นำมาใช้ถูกต้องตามหลักภาษา ใจประโยคสมบูรณ์บอกให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ครบถ้วน เพราะข่าววิทยุเขียนเพื่อการรับฟัง จึงต้องกระชับชัดเจน มีลำดับชั้นตอน "จำนวนการเขียน ให้ฟังได้ชัดที่สุด ฟังทีไรก็รู้เรื่อง" (ชารินี ภาวสุทธิการ, สัมภาษณ์) และในการเลือกประเด็นโจมตีมาขึ้นหัวข้อข่าว ชารินี ภาวสุทธิการ ให้สัมภาษณ์ว่า

อ่านข่าวหน้าหนึ่งหรือสองหน้า ในข่าวที่มีเรื่องเคี้ยว ก็เอาผลสรุปนั้น มาพาคหัว ถ้ามีหลายประเด็น บก. มักจะรู้ว่าอะไรสำคัญกว่า เช่น สำคัญ 3 เรื่อง นาย ก. รบค. ที่เกี่ยวข้องกับ เอาไปออกแล้วถ้าเหลือ อันไหน ยังไม่ขึ้นที่สำคัญที่สุดก็แยกทุกไปแล้ว ก็มักไม่เอาข่าวอัน เอา เรื่องอื่นมาให้คนฟัง

สวนห้วยซาวของไทยโทรทัศน์สีทองพิภพของ 7 บรรณาธิการข่าวประจำวัน เป็นผู้เขียนหัวข้อข่าว โดยได้รับคำแนะนำจากผู้สื่อข่าวหรือทีมงานข่าว ว่าข่าวใดเป็นข่าวที่สำคัญสำหรับวันนั้น บรรณาธิการจะนำมาเขียนหัวข้อข่าวด้วยตนเอง บางครั้งผู้สื่อข่าวสามารถเขียนหัวข้อข่าวได้เลย ในเรื่องนี้ พิสิทธิ์ กิริชการกุล ให้สัมภาษณ์ว่า

บก.ตรวจข่าวพวกหัวข้อข่าว บางครั้งนักข่าวเลือกได้ เพราะว่าบางครั้ง ชักเจมมากจนไม่ตองก็ความใด ๆ ถ้าเรื่องไม่ชัคเกี่ยวข้องกับปัญหาอย่างนั้นอย่างนี้ บก.ก็ตัดสินใจเลือก ตามปกติเราประชุมสัปดาห์ละครั้ง ควรประชุม บก.ทุกวัน เป็นเรื่องที่ไม่อยากให้เกิดขึ้น ถ้ามีกรณีอาชัฆมากเพียงพอล่างงานไม่ลด ก็น่าจะให้มีการคุยกันไค่มากขึ้น งานจะมี ญินดี (เอกสาร) มากกว่า เป็นโปรแกรมที่ของคระหนักเสมอ ให้ตรงกับ ความคาดหวังของคนดู อาจจะเป็น เอนเทอร์เทน (บันเทิง) จะดีกว่า ความน่าเบื่อหรือหาสาระไม่ไค่เลย

นอกจากนั้นการนำข่าวไค่มาเป็นหัวข้อ จะไม่ลำนึ่งถึงเฉพาะเนื้อหาเพียง อย่างเดียว แต่จะคงพิจารณาว่า มีภาพประกอบหรือไม่ ถึงแม้จะไม่ไค่นำภาพเสนอ ในหัวข้อก็ตาม ดังที่ ปริญญา สันติกมณ (สัมภาษณ์) กล่าววว่า "ข่าวทีวีเป็น เนื้อหาและสีสัน มีโปรคักชันเข้ามาเกี่ยวข้อง นั้นเป็นจุดขายของ บก.ข่าว จึงฉันมา แล้วดูว่าจะเสนอไค่ใหม่ แคยังงี้ก็คงพาคอยู่ที่ว่าจะหยิบอะไรมาขายให้กับผู้ชม เสนอข่าวสั้น เอ พอร์ เรื่อง พวกหัวจ่าค้เวลา"

เห็นไคว่าหัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ จะใช้คุณนิจในการตัดสินใจหากหัวข้อ ด้วยตนเอง ขาวบางข่าวอาจได้รับคำแนะนำจากที่ประชุมข่าวประจำวัน และในทาง ปฏิบัติ จะมีอำนาจหน้าที่สิทธิขาดในการควบคุมการนำข่าว ส่วนวิทยุ และโทรทัศน์ บรรณาธิการข่าวจะเป็นผู้หากหัวข้อ แต่บางครั้งอาจจะมีผู้ช่วยบรรณาธิการหรือ

ผู้สื่อข่าว เป็นผู้นำเสนอ ซึ่งขั้นตอนในการนำเสนอข่าวสรุปได้ดังนี้

1. บรรณาธิการข่าวคัดเลือกข่าวมาเป็นหัวข้อ โดยหนังสือพิมพ์คัดเลือกจากผู้สื่อข่าว และข่าวเด่นจากหัวหน้าข่าวแผนกอื่น ส่วนวิทยุเน้นบรรณาธิการฝ่ายข่าวอ่านคัดเลือกจากหัวหน้าข่าวของฝ่ายข่าวอ่าน ฝ่ายข่าวประกอบเสียง และฝ่ายข่าวต่างประเทศ และโทรทัศน์คัดเลือกข่าวจากข่าวเด่นในรอบวันมาเป็นหัวข้อ
2. ข่าวที่คัดเลือกมาแล้ว นำมาเรียบเรียงตามความสำคัญ โดยหนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับข่าวกิจกรรมขนาดใหญ่ที่สุด ถือว่าเป็นข่าวสำคัญที่สุดในวันนั้น ขนาดรองลงมาถือว่าสำคัญระดับรองลงมาตามลำดับ เช่นเกี่ยวกับวิทยุ และโทรทัศน์ หัวข่าวที่นำเสนอลำดับแรกถือว่าสำคัญที่สุด หัวข่าวที่เสนอลำดับรองลงมาถือว่ามีความสำคัญลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ
3. ประเภทของข่าวที่ได้รับการคัดเลือกมาเป็นหัวข้อของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ ข่าวเบา (Soft News) ส่วนข่าวหนัก (Hard News) จะเป็นข่าวที่แสดงให้เห็นว่ามีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น ซึ่งสามารถชกชกขยี้เจาะลึกถึงประเด็นปัญหา อันนำไปสู่ความสนใจของผู้อ่านในช่วงเวลาหนึ่ง ข่าวประเภทนี้เช่นข่าวการเมือง สามารถเพิ่มยอดขายการจำหน่ายได้เท่า ๆ กับข่าวเบา เช่น ข่าวการพบระฆังอุบัติเหตุ แก้วเวลาออกจำหน่ายลดลง จะไม่ลดลงทันทีทันใดเหมือนข่าวเบา ส่วนหัวข้อของวิทยุ จะเป็นข่าวหนัก เกี่ยวกับการดำเนินงานของบุคคลสำคัญในวงราชการเป็นส่วนใหญ่ และหัวข้อของโทรทัศน์จะเน้นข่าวหนักเช่นเกี่ยวกับวิทยุ ตามนโยบายของรัฐ แต่ขณะเดียวกันจะเสนอข่าวเบา ตามนโยบายทางค่านิยมธุรกิจของผู้ดำเนินกิจการด้วย
4. การเรียงลำดับความสำคัญนั้น หนังสือพิมพ์ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ข่าว โดยจะไม่ให้ความสำคัญกับบุคคลมากไปกว่าสถานการณ์ข่าว ส่วนวิทยุ และโทรทัศน์ ให้ความสำคัญกับบุคคลที่มีตำแหน่งระดับสูงในวงราชการ โดยเฉพาะวิทยุจะเคร่งครัดกับการจัดลำดับหัวข้อข่าวตามสถานภาพของบุคคลมากกว่าโทรทัศน์ ซึ่ง

หัวข้อโทรทัศน์อาจจะเสนอให้พบพรรคชาติไทยคนใหม่ ก่อนข่าวผู้บัญชาการทหารสูงสุด หรือ นายกรัฐมนตรีก็ได้ แต่วิทยุนั้นแม้ว่าชื่อนายกรัฐมนตรี จะนำเสนอในรูปของข่าว ประกอบเสียง ซึ่งจะนำเสนอหลังจากข่าวอนกก็ตาม แต่จะนำมาขึ้นหัวข้อข่าวเป็นลำดับแรกเสมอ ถ้าไม่มีข่าวในราชสำนัก ส่วนข่าวฝ่ายค้านจะไม่มีโอกาสขึ้นหัวข้อข่าวเลย

5. ในการเขียนข้อความภาคหัวข้อข่าวของหนังสือพิมพ์ จะเขียนด้วยภาษาหนังสือพิมพ์ คือสั้น กระชับรัดกุม สร้างอารมณ์ ใสสีสนิม และใช้ภาษาพูดในชีวิตประจำวัน สำหรับวิทยุใช้ภาษามาตรฐาน เป็นทางการและใช้ประโยคสมบูรณ์ ให้ความสำคัญแก่ประธานของประโยค หรือ "ใคร" ที่เป็นผู้ให้ข่าว หรือเป็นข่าว เช่น นายกรัฐมนตรี กล่าววา.... ส่วนโทรทัศน์การใช้ภาษาไม่แน่นอนสม่ำเสมอ บางครั้งคล้ายคลึงกับวิทยุ บางครั้งใกล้เคียงกับหนังสือพิมพ์

6. บรรณาธิการข่าวของหนังสือพิมพ์ เขียนข้อความภาคหัวข้อข่าวยกตนเอง ส่วนวิทยุ และโทรทัศน์ อาจจะมีผู้ช่วยบรรณาธิการหรือผู้สื่อข่าวเป็นผู้เขียนหัวข้อข่าวไปบางครั้ง

กลาโบลสรุป "ในการตัดสินใจคัดเลือกข่าว ผู้สื่อข่าวจะพยายามขยายความคิดแก่บรรณาธิการข่าว ส่วนบรรณาธิการจะตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะใช้ทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความต้องการของผูรับสาร และเขาจะทำงานในหน้าที่ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยตำแหน่งของเขาในองค์กร และคามประเลห์ของข้อมูลข่าวสารที่องค์กรต้องการตลอดจนคำนึงถึงมาตรฐานทางวิชาชีพซึ่งเขายอมรับนับถือไป